

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, sesja 6, Jonathan Edwards i pierwsze wielkie przebudzenie

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 6, Jonathan Edwards i pierwsze wielkie przebudzenie.

Mówię o tym, więc pomyślałem, że przeczytam od Jonathana Edwardsa, że właśnie skończyliśmy o nim rozmawiać, ale chcę sprawdzić, czy będą jakieś pytania o Jonathana Edwardsa, kiedy zaczniemy.

Jedno kazanie, które znasz o Jonathanie Edwardsie, to kazanie, z którego jest znany, Ogień i siarka. Jaki jest tytuł tego kazania? Grzesznicy w rękach rozgniewanego Boga. To byś wiedział.

Teraz ma wiele innych kazań, ale z jakiegoś powodu to właśnie to kazanie zapada ludziom w pamięć. Dlatego chciałbym dziś przeczytać tylko akapit pod koniec kazania. To jest jego ewangelizacyjna strona Jonathana Edwardsa, która wychodzi tutaj.

Oto jest. A teraz masz niezwykłą okazję. Dzień, w którym Chrystus szeroko otworzył drzwi miłosierdzia, stoi w wezwaniu i wołaniu donośnym głosem do biednych grzeszników.

Dzień, w którym wielu gromadzi się wokół Niego i wdziera się do Królestwa Bożego. Wielu codziennie przybywa ze wschodu, zachodu, północy i południa. Wielu, którzy ostatnio byli w tym samym nędznym stanie, w którym ty jesteś, jest teraz w szczęśliwym stanie, a ich serca są wypełnione miłością do Tego, który ich umiłował i obmył ich z grzechów swoją własną krwią i radował się nadzieją chwały Bożej.

Jak okropnie jest zostać w tyle w takim dniu, aby zobaczyć tylu innych uczujących, podczas gdy ty cierpisz i umierasz, zobaczyć tylu radujących się i śpiewających z radości serca, podczas gdy ty masz powód do żałoby z powodu smutku serca i wycia z powodu zmartwienia ducha? Jak możesz odpocząć choć chwilę w takim stanie? Czy twoje dusze nie są tak cenne jak dusze ludzi w Sheffield, gdzie miało miejsce wielkie przebudzenie, gdzie z dnia na dzień gromadzą się przy Chrystusie? Więc jeśli jest coś do przeczytania dzisiaj, pomyślałem, że książka Jonathana Edwardsa *Sinners in the Hands of an Angry God* będzie odpowiednia. I jestem na stronie 13 sylabusu i A, *The Life and Ministry of Jonathan Edwards*.

Więc zanim zaczniemy dziś rano, czy macie pytania o Jonathana Edwardsa? Jest jedną z wielkich, wspaniałych osób na tym kursie i nie lubię zbyt szybko przechodzić przez jego temat. Dając mu tylko jeden czas zajęć, jestem trochę zdenerwowany, ale musimy iść dalej. Ale czy są jakieś pytania o nim, o jego życiu, o jego posłudze, o jego teologii, teologii Jonathana Edwardsa? Czy macie pojęcie, kim był i jak ważny był? A Ricardo? Myślę, że mam dobre pojęcie o tym, kim on jest, lub po prostu na przykład, prowadząc rozmowy w naszych umysłach, gdy myślimy o Jonathanie Edwardsie, jakie są główne szczegóły, które powinny wyskoczyć na temat jego imienia, życia i posługi, które kochamy? Tak.

Cóż, kilka rzeczy, o które ludzie po prostu by mnie zapytali, Jonathan Edwards. Pierwsza rzecz to coś, o czym wspomnieliśmy, ale naprawdę bym to podkreślił. Jest amerykańskim teologiem i filozofem.

Więc nie jest importem. Nie przyjechał, ale urodził się w East Windsor, Connecticut. I jest jednym z nas, jeśli chodzi o amerykańskie doświadczenie kościelne.

On daje nam to, co sam urodziliśmy w tym kraju, urodziliśmy się w koloniach itd. Więc powiedziałbym, że jest ważny, ponieważ był tak wielkim myślicielem w tak wielu dziedzinach. Był filozofem; był teologiem; był przyrodnikiem i oczywiście osobą lingwistyczną.

I tak, jest to rodzaj ogromnej szerokości wiedzy. Ale potem dodałbym, że przyniósł to wszystko na służbę królestwu Bożemu. Mógł być wielkim filozofem, być może dobrze znanym poza królestwem Bożym.

Ale on to wszystko podporządkował królestwu i rządowi Chrystusa w swoim sercu i życiu. **Więc on jest dość niezwykły i zrobił to bez lęku. Nie zrobił tego przepraszająco.**

Commented [TH1]:

Och, jestem chrześcijaninem. Ale nie, on był nieustraszony w swoim rodzaju stawaniu w obronie Chrystusa, stawaniu w obronie kościoła, stawaniu w obronie królestwa Bożego w obliczu swojego pokolenia. Więc myślę, że to samo powiedziałbym o nim.

Dość niezwykła osoba, bez wątplenia. Tak, Emmy? Czego dokładnie edwardianie, jego zwolennicy, nie kontynuowali idei predestynacji? Jakie idee kontynuowali? Edwardianie, coż, byli jego prawdziwymi zwolennikami, a także, albo jego syn, albo inni z jego klas i tak dalej. Więc naprawdę się od niego uczyli i nie sprzeciwiali się wszystkiemu, co dotyczyło ich nauczyciela, ich mistrza, ale były pewne rzeczy i wolność woli, był tu pewien rozłam i pewnego rodzaju rozstanie z edwardiańczykami i Jonathanem Edwardsem.

Również Jonathan Edwards wierzył w grzech pierworodny. Wierzył, że wszyscy dziedziczymy grzech Adama i tak dalej. Zwłaszcza czwarty Edwardsian, o którym

wspomniałem, nie wierzył w grzech pierworodny i wierzył, że grzech pierworodny był grzechem tylko Adama.

Nie zostało to przeniesione, ale dzieje się tak, że ludzie są grzeszni jak Adam i w pewnym sensie są kopią Adama. Jonathan Edwards by się z tym nie zgodził. Więc jest powód, dla którego o nich wspomniałem, ponieważ przez całe pokolenie lub dwa mieli wpływ na życie i kulturę Ameryki jako kaznodzieje, nauczyciele i pisarze.

Więc są naprawdę ważni ludzie. Teraz, nie podążamy za Edwardsianami . Mam na myśli, że zajęłoby nam dużo czasu, aby podążać za Edwardsianami .

Więc nie podążamy za Edwardsianami w kursie, ale tak, ich wpływ jest dość silny, całkiem świetny. Ale szanowali Jonathana Edwardsa. Kochali go.

Znali dobrze jego teologię i tak dalej, ale oni; są dla nich punkty wyjścia. Więc, Edwardsians , było wiele pism na temat Edwardsians . Więc, i Askew o nich wspomni.

Hardman wspomni też o Edwardsianach . Tak ładni, ale ważna grupa, ponieważ są drugim pokoleniem z niektórymi jego pomysłami, a potem nie zgadzają się z niektórymi innymi. Coś jeszcze o, tak.

Tak. Tak. Tak myśleli, że jego standardy były zbyt wysokie.

Nie pozwalał na sprawy w rodzaju przymierza połowicznego; przychodzili do kościoła przez ludzi, ponieważ istniał kościół kongregacyjny, ale on był z tego bardzo niezadowolony. Więc doszło do prawdziwego starcia między kongregacją pastora, a on nie zamierzał ustąpić. Myślę, że można wyczuć Jonathana Edwardsa, który miał dość ugruntowane poglądy i dość ważne idee.

A jako pastor nie zamierzał ustąpić w tej sprawie. Ich zgromadzenie ma jednak prawo ich wyrzucić, co też zrobili. Cóż, tak, nie uważał tego za postępowe.

Tak. Uważał to za dość skandaliczne. Kościół półprzymierza i kongregacji pozwala każdemu dołączyć do kościoła.

On nie widzi tego jako biblijnego. Nie widzi tego w historii kościoła. I tak, on bardzo się opiera, ale to jest kongregacyjne, więc mogą ich wyrzucić.

Ale dzisiaj, mam na myśli, jestem pewien, że są sytuacje, może przeżyliście sytuacje w swoich kościołach, ale dzisiaj muszą to być sytuacje, w których pastor może być bardzo konserwatywny w kwestiach i chce być bardzo biblijny i tak dalej, ale zgromadzenie może być o wiele bardziej liberalne, może to być konflikt, lub może to działać w drugą stronę. Może zgromadzenie jest bardziej konserwatywne, bardziej biblijne, bardziej ortodoksyjne, i może przyjść pastor, który jest może dość liberalny, i

może tam również dojść do konfrontacji. Więc jestem pewien, że widzimy to dzisiaj, ale tak.

Tak. Widzieliśmy to w podziale między tym, co było kościołem episkopalnym, a potem, a swoją drogą, porozmawiamy o powodzie tej nazwy, episkopalny, ale potem zobaczymy to u anglikanów, którzy oderwali się od kościoła episkopalnego i niekoniecznie oderwali się z powodu jednej kwestii, ale oderwali się z powodu całego biznesu autorytetu, który został całkowicie podważony przez przywództwo kościoła episkopalnego w Ameryce. I tak właśnie jest.

Całe wyznania podzieliły się z tego powodu. To prawda. Więc widzimy to dzisiaj w obrębie wyznań.

Coś jeszcze o Jonathanie Edwardsie, czy powinniśmy kontynuować? Okej. Myślę, że przejdziemy dalej. Jeśli masz swój sylabus, strona 13, jeśli jest pomocny, jest trzech innych ważnych liderów, o których chcę porozmawiać, o pierwszym wielkim przebudzeniu.

Nie wszystko było zasługą Jonathana Edwardsa. Trzeba zauważyć, że ci inni liderzy pracowali równolegle z Jonathanem Edwardsem. W amerykańskim życiu i kulturze miał miejsce ogromny ruch i nie ma co do tego wątpliwości.

Więc zaczniemy od osoby, którą prawdopodobnie znasz najmniej, a jest nią Theodore J. Frelinghuysen. A oto daty Frelinghuysena. Theodore J. Frelinghuysen, myślę, że jeśli spojrzysz na to nazwisko, możesz powiedzieć sobie, chłopcze, to wygląda mi na holenderskie nazwisko, Frelinghuysen.

Cóż, to dlatego, że to holenderskie nazwisko. Theodore J. Frelinghuysen był holenderskim pastorem reformowanym w New Jersey. Więc jest holenderskim reformowanym.

Jeśli ktoś z was pochodzi z New Jersey, jest tam Frelinghuysen Highway. Są pewne rzeczy nazwane na cześć Theodore'a J. Frelinghuysena. Więc to może być nazwa, z którą będziecie trochę zaznajomieni.

Ale on jest Holenderskim Reformowanym. To, co chce zrobić, to przynieść odrodzenie do holenderskich kościołów reformowanych, ale on również, jak widać, jest wędrownym kaznodzieją, jak wędrowni kaznodzieje metodystyczni następnego stulecia. Jest wędrownym kaznodzieją.

Więc on jeździ do różnych kolonii środkowych, takich jak Nowy Jork i Maryland i tak dalej, głosząc ewangelię, ponieważ uważał, że kościoły holenderskiego reformatu stały się zbyt swobodne, w pewnym sensie, i naprawdę nie były energicznym rodzajem życia kościelnego, jakim miało być. Teraz są jednak inni ludzie, na których

ma wpływ, a drugą grupą, na którą ma największy wpływ, są presbiterianie. Więc byli presbiterianie, którzy poszli posłuchać kazań Theodore'a J. Frelinghuysena i zabrali jego odrodzenie z powrotem do swoich kościołów presbiteriańskich.

Więc miał wpływ wykraczający poza jego wyznanie. I, jak mówię, prawdopodobnie najmniej znany z pierwszych kaznodziejów Wielkiego Przebudzenia, ale bardzo, bardzo ważny. Więc chcemy zwrócić na niego uwagę.

Teraz, jedną osobą, która go znała był Gilbert Tennant. To numer dwa. Więc porozmawiamy o Gilbertcie Tennant.

A jedną osobą, która go słyszała i była naprawdę poruszona jego kazaniem, był Gilbert Tennant. Gilbert Tennant był presbiterianinem, ale oto dobry przykład wpływu Theodore'a J. Frelinghuysena na presbiteriańskiego pastora i kaznodzieję. Więc Gilbert Tennant, presbiterianin.

Teraz jest mała historia o Gilbertcie Tennant, którą musimy opowiedzieć, aby dotrzeć do miejsca, w którym jesteśmy, w czasie pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Imię jego ojca jest ważne, William Tennant. Więc powinniśmy zwrócić uwagę na jego ojca, Williama, 1673-1746.

Nawiasem mówiąc, to zdjęcie jest w pewnym sensie zdjęciem Gilberta, człowieka, o którym mówimy. Jednak jego ojciec, William Tennant, był presbiterianinem i był przekonany, że presbiteriańscy duchowni w koloniach nie byli odpowiednio szkoleni do posługi. Nie byli odpowiednio szkoleni i nie zamierzał pozwolić, aby to przytrafiło się jego trzem synom.

Miał trzech synów, którzy mieli wstąpić do służby duchownej, więc postanowił ich szkolić w swoim domu. Teraz nie było, wiesz, kiedy myślisz o szkoleniu do służby duchownej, wciąż jesteśmy w, wiesz, XVII wieku, wkraczając w XVIII wiek, ale nie było jeszcze seminariów, nie takich, jakie myślimy o seminariach dzisiaj. Te pojawiają się trochę później.

Więc William Tennant postanawia, że będzie szkolił swoich trzech synów w małym budynku obok jego domu, w chatce z bali, która była obok jego domu. Więc idą do tej chatki z bali i tam otrzymują szkolenie duchowne od swojego ojca, Williama. Cóż, inni presbiterianie trochę sobie z tego żartowali, z tego, co robił William Tennant, ponieważ nie sądzili, że on jest, nie sądzili, że naprawdę ma zdolności, aby to zrobić, i co on robi, szkoląc swoich synów na pastora presbiteriańskiego i tak dalej.

Więc, więc nadali mu, nadali mu nazwę szyderczą. To była szydercza nazwa. Nazywają go log college, log college.

Och, cóż, log college. Tak szyderczo, ci ludzie są szkoleni w log college. Cóż, chcę się tylko upewnić, że rozumiemy, że William Tennant i jego synowie mieli ostatnie słowo, ponieważ log college stał się Princeton University w 1746 roku.

Początkowo nosił nazwę College of New Jersey w Princeton, ale w 1746 r. był uczelnią założycielską Princeton University, jednego z najlepszych uniwersytetów na świecie. I tak to się wszystko zaczęło. Teraz, ciekawe jest, że Princeton University został założony przez prezbiterian.

Więc mieliśmy Harvard, który został założony przez purytanów. Mieliśmy Brown, który został założony przez baptystów. Mamy, teraz mamy Princeton, który został założony przez prezbiterian.

Więc oni, w pewnym sensie, mieli ten ostatni śmiech, prawda? Więc, okej, Gilbert Tennant. Teraz Gilbert Tennant robi to samo, ale dla prezbiterianizmu. Gilbert Tennant najwyraźniej mieszkał w New Jersey.

Odwiedził kościoły prezbiteriańskie w New Jersey i przyniósł tam wielkie odrodzenie. Rozprzestrzenił się także trochę na Middle Colonies, ale naprawdę wie. New Jersey było naprawdę jego miejscem odrodzenia. Jesteśmy więc wdzięczni Gilbertowi Tennantowi za pracę, którą wykonał dla Pana w New Jersey, a szczególnie w kościołach prezbiteriańskich.

Uzyskałem tytuł MTH w Princeton Theological Seminary, a Princeton Theological Seminary ma kampus Tennant, ponieważ sięgnęli do samych początków tego, jeśli chodzi o rodzinę Tennant. Mają kampus Tennant, który jest dość widoczny na kampusie Princeton Theological Seminary, który znajduje się tuż obok Princeton University. Więc jest praktycznie na tym samym kampusie.

Więc Gilbert Tennant, oto jego historia, a on był wspaniałym ewangelistą i kaznodzieją, szczególnie wśród prezbiterian. Więc mamy drugą osobę, która jest naprawdę ważna. Mamy tu trzecią osobę, o której Ted Hildebrandt i ja, dr Hildebrandt, i ja dużo rozmawialiśmy, a jego imię to George Whitfield.

George Whitfield jest tutaj naprawdę niezwykłą osobą. Są pewne rzeczy, którym nie poświęcę tyle czasu, co Jonathanowi Edwardsowi, ale jest on bardzo ważny dla tego Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Więc jest kilka rzeczy, które musimy powiedzieć o George'u Whitfieldzie.

Przede wszystkim pozwólcie, że podam wam daty tutaj, 1714 do 1770. George Whitfield jest anglikaninem. Jest brytyjskim anglikaninem ze względu na przynależność kościelną.

Więc Edwards był kongregacjonalistą, Frelinghuysen był holenderskim reformowanym, Tennant był presbiterianinem, a teraz mamy George'a Whitfielda jako anglikańskiego duchownego. George Whitfield otrzymał stosowny tytuł pod koniec swojego życia. Nazywano go Wielkim Wędrowcem, Wielkim Wędrowcem, ze względu na jego posługę, mimo że był duchownym anglikańskim i mimo że posługiwał w Kościele Anglikańskim w Anglii i w pewnym stopniu także w Kościele Anglikańskim w Stanach Zjednoczonych, jego posługa była, myślę, że dzisiaj nazwalibyśmy ją międzywyznaniową.

Był raczej ewangelistą dla każdego. Nie ograniczał się do jednego wyznania. Dlatego nazywa się go Wielkim Wędrowcem, częściowo dlatego, że przyплыł tutaj do Ameryki siedem razy, co jest dość niezwykle w tamtym świecie.

Ponieważ przebywanie na pokładzie statku w tym świecie przez 10, 12, 15 tygodni, przepłynięcie przez wzburzony Atlantyk nie było łatwym zadaniem, niełatwą pracą, a potem powrót do domu. Więc George Whitfield przyjeżdżał tutaj siedem razy. Oto w pewnym sensie obraz Whitfielda.

Więc teraz przyплыł tutaj siedem razy. Więc oto podchwytliwe pytanie. Dr Hildebrandt zna odpowiedź na to pytanie, ale może nikt z was.

Gdzie jest pochowany George Whitfield? Podstęp. To nie jest podchwytliwe pytanie. Jest odpowiedź na to pytanie, ale kto zna odpowiedź na to pytanie? Gdzie jest pochowany George Whitfield? Jest pochowany w Newburyport, Massachusetts, niedaleko stąd.

Do domu dopłynął tylko sześć razy, ponieważ podczas swojej siódmej podróży tutaj, był w New Hampshire i głosił kazania. Zachorował. Zabrali go do Newburyport.

Był w domu pastora, pastora tego kościoła, kościoła, który pomógł zbudować. I umarł, i pochowali go w kościele w Newburyport, Massachusetts. Pochowali go pod amboną.

Więc ilu z was było w kościele w Newburyport w stanie Massachusetts i wzięło udział w wycieczce pod ambonę, aby zobaczyć grób George'a Whitfielda? Czy ktoś z was to zrobił? Okej. Dr Hildebrandt i ja zrobiliśmy to z przyjemnością. Więc możecie to zrobić.

I tak pewnego dnia możesz pójść do tego kościoła, a potem z radością zabiorą cię do piwnicy i pokażą ci miejsce pochówku George'a Whitfielda. Ale druga rzecz jest taka, że kiedy wchodzisz do kościoła w holu, jest tam mnóstwo książek i rękopisów i mnóstwo rzeczy o George'u Whitfieldzie w tym kościele, ponieważ pomógł założyć ten kościół. Więc jest wiele o George'u Whitfieldzie.

Więc, żeglował tutaj siedem razy, żeglował do domu sześć razy, a teraz jest pochowany jakieś 10, 15 mil stąd w Newburyport, Massachusetts. Więc oto George. Błogosławcie mu.

Więc on jest naprawdę ważny. Okej. Teraz jeszcze jedna rzecz.

Tak, Alexander? To kościół prezbiteriański, kościół Old South Presbyterian w Newburyport. Chcesz to zobaczyć, jeśli będziesz miał okazję. Nie chcesz przegapić George'a.

Chcesz zobaczyć George'a. Jest tuż za naszym domem, na litość boską. Tak naprawdę, kiedy po raz pierwszy pochowali George'a pod amboną, nie mieli trumny ani niczego.

Chyba był w całunie albo czymś takim. Niektórzy ludzie byli tak zachwyceni George'em, że gdy szli go zobaczyć, zaczęli trochę dłubać w kościach, żeby móc zabrać ze sobą trofeum. Więc w końcu musieli go włożyć do trumny, żeby jego wielbiciele nie zabierali części domu George'a.

Więc jest pochowany w Newburyport. Jasne. Prawdopodobnie zaraz do tego dojdziemy.

Jak wyglądało wówczas przebudzenie? Przebudzenie, zatem, wśród trzech, o których mówiliśmy do tej pory, wśród Jonathana Edwardsa, Forleya Heisena i Gilberta Tennanta. Przebudzenie było generalnie dość kontrolowane. Ludzie byli nawracani, przychodzili do Pana i przyłączali się do kościoła.

Było to może bardziej jak odrodzenie Billy'ego Grahama, dość kontrolowany rodzaj odrodzenia. Teraz George Whitfield będzie trochę inny, ponieważ głosi kazania na świeżym powietrzu. No cóż, porozmawiamy o tym.

Więc jego odrodzenia czasami były skrajne. I tak, dojdziemy do tego. Ale do tej pory, ludzie, o których mówiliśmy, powiedzieliby, że zostali odrodzeni.

Jonathan Edwards wspomniał o pewnych ekscesach, które mogły być spowodowane odrodzeniem. Ale jak dotąd to, co widzieliśmy, jest dość łagodne w porównaniu z George'em. Nie dlatego, że... Och, cóż.

Okej. To jest dobry segue. Dziękuję za ten segue.

Więc George. Więc George przychodzi. Więc teraz, oto przykład George'a w kontekście jego kazań.

W 1740 r. szacuje się, że w tym czasie przebywał w tym rejonie szacuje się, że w 1740 r. głosił kazania do 8000 osób dziennie przez miesiąc. I głosił kazania w tych

wspaniałych miejscach na świeżym powietrzu. Jednym z nich był oczywiście Boston Common.

Faktem jest, że Benjamin Franklin był tego świadkiem w Filadelfii, kiedy usłyszał tam kazanie George'a Whitefielda. Faktem jest, że George Whitefield był bardzo potężnym kaznodzieją, ale głosił także w miejscach, w których naturalnie można było usłyszeć głos. Mógł więc głosić kazania do 8000 lub 10 000 osób na raz, a ludzie mogli go usłyszeć.

Mogli słyszeć kazanie George'a Whitefielda. Benjamin Franklin był tego świadkiem, gdy George Whitefield był w Filadelfii; Benjamin Franklin chodził po krawędzi tłumu, zawsze mógł słyszeć kazanie George'a Whitefielda. Więc jest świetny kaznodzieja, ale naturalne warunki akustyczne, aby ludzie mogli usłyszeć kazanie George'a.

Pamiętajcie, nie mamy tego wszystkiego, mikrofonów i tego typu rzeczy. Więc George Whitefield głosi kazanie. Tak.

Więc powiedziałaś 8000 do 10 000 na raz, jak na wydarzeniu? Często na wydarzeniu było 8000 do 10 000 osób. A o 1740 wiemy, że głosił do około 8000 osób dziennie, ale głosił często dziennie. Więc nie każde wydarzenie miało 8000 osób, ale wiemy, że były czasy, gdy 6000, 8000 i 10 000 osób mogło usłyszeć jego kazanie.

To jest dość niezwykle. Więc gdzie to teraz dociera? Gdzie George w pewnym sensie rozstaje się w kwestii kazań z Edwardsem, Frelinghuysenem i Tennantem? George Whitefield był przekonany, że powinien głosić kazania na świeżym powietrzu. Był przekonany, że po prostu nie chce głosić kazań w kościołach; chciał głosić kazania na Boston Common.

Chciał głosić kazania na świeżym powietrzu, na świeżym powietrzu. I tak oto udało mu się sprawić, że tysiące ludzi słuchało jego kazań, ponieważ chodził do miejsca takiego jak Boston Common, otwierał ambonę, opowiem ci o tym za chwilę, a potem zaczynał głosić ewangelię. I tak George Whitefield miał to, miał, w pewnym sensie, ogromny wpływ.

Albo jechał do miasteczek, zatrzymywał się w centrum miasta i zaczynał głosić kazania w centrum miasta. Ludzie wychodzili i słuchali kazań George'a Whitefielda. Dla mnie było to ciekawe doświadczenie, ale byłem w metodystycznym miejscu o nazwie Lake Junaluska w Karolinie Północnej.

I jest tam piękne muzeum. I oto, pewnego dnia poszedłem do muzeum i oto, jedną z rzeczy, które mają w tym muzeum, jest polowa ambona George'a Whitefielda. On wynalazł polową ambonę.

Wszystko było składane. A potem, kiedy wyszedł, na przykład, do Boston Common, otwierał, otwierał tę rzecz. To było jak na rolkach, więc próbujesz to rozłożyć.

Potem otwierał tę rzecz. Powinienem zobaczyć, czy znajdę zdjęcie. Otworzył ją, a tam były schody.

Więc wchodził po schodach, a tam była ambona, którą można było tam postawić. I wchodził na tę ambonę i głosił kazanie. I tak zorientował się, że to kazanie na świeżym powietrzu miało zbawić tłum.

George Whitefield był z tego znany i było to dość niezwykle. Teraz głosił także kazania w innych miejscach, gdziekolwiek, w kościołach, oczywiście, ale na wolnym powietrzu, głosił kazania w każdym miejscu, jakie mógł znaleźć. Oto dobry przykład kazań George'a.

A więc, jaka była nasza wcześniejsza definicja kazania? Czy ktoś pamięta, kiedy rozmawialiśmy o Jonathanie Edwardsie? Jaka była nasza definicja kazania? Kazanie to prawda Boża przekazywana przez osobowość. I nie można mieć dwóch bardziej różnych osobowości niż Jonathan Edwards, który trzymał oko na dzwon, sznur dzwonu kościelnego, kiedy głosił kazanie, bardzo klócił się jak A z jednej strony, a George Whitefield z drugiej strony, ponieważ oto George, znalazł jakiś pień, na którym mógł stanąć i głosić kazanie. I spójrz, co dzieje się z biednym George'em.

Mam na myśli, że facet po lewej stronie na górze trąbi, a faceci tutaj na dole walią w bębny, ponieważ próbują odwieść go od głoszenia kazań, a mała grupa przechodzi. Niektórzy ludzie naprawdę próbują słuchać George'a, ale nic z tego nie przeszkadza mu. A swoją drogą, krótko mówiąc, to George Whitefield przekonał Johna Wesleya.

Nie dotarliśmy jeszcze do Wesleya, ale przekonał on Johna Wesleya do głoszenia kazań na świeżym powietrzu. John Wesley był również anglikaninem. Nie był przekonany, ale George Whitefield przekonał go.

Byli przyjaciółmi. George Whitefield przekonał go, że trzeba głosić kazania na świeżym powietrzu, gdzie są ludzie. I to było coś nowego.

To było coś, czego nie robili inni kaznodzieje Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Oto kolejny przykład kazania George'a Whitefielda, a oto on wygłasza kazanie, a tłum najwyraźniej słucha uważniej, jak sądzę. On zawsze, nawiasem mówiąc, wygłaszał kazania w kołnierzyku, w swoim anglikańskim kołnierzyku, w szacie i wszystkim.

Więc był całkiem George'em Whitefieldem głoszącym kazanie na świeżym powietrzu. To naprawdę niesamowite. Okej, więc to jest inny rodzaj osobowości pod względem głoszenia kazań.

Aaron? W porządku. Tak. No cóż, tak, anglikański kołnierzyk, mam na myśli, że anglikanizm oddzielił się od katolicyzmu rzymskiego za Henryka VIII, ale zachowali wiele z liturgicznego rodzaju stroju i część liturgicznej części nabożeństw.

Więc, sądzę, że to całkiem naturalna ewolucja tutaj. Ci ludzie byli ludźmi z Oksfordu. I tak, w Oksfordzie, kiedy jechałeś być studentem w Oksfordzie, nosiłeś togi i tak dalej.

A teraz ci ludzie są wyświęceni do służby. Więc myślę, że jest to prawdopodobnie dość naturalna ewolucja, ale nigdy się nad tym nie zastanawiałem. Ale tak.

Tak, myślę, że tak, bo był takim kaznodzieją. Widzisz, Jonathan Edwards był Jonathan Edwards był bardzo ostrożny, nie George. George był cały, on, tak.

Więc to jest ładne; tak, w pewnym sensie jest dzikim człowiekiem. Naprawdę głosi kazania. Więc to inna osobowość niż Jonathan Edwards.

No więc jest George. No więc, okej. Jeszcze kilka rzeczy o George'u.

To, co nazywam otoczeniem ewangelii. Otoczenie ewangelii było bardzo ważne. Więc chcę powiedzieć cztery rzeczy o otoczeniu ewangelii i głoszeniu ewangelii dla George'a.

Cztery rzeczy na ten temat. Okej. Pierwszą rzeczą, którą chcę powiedzieć, jest coś, co już powiedzieliśmy, ale tylko po to, aby zapisać to w notatkach.

Pierwszą rzeczą jest to, że głosił kazania na świeżym powietrzu. Innymi słowy, nie był ograniczony do przestrzeni zamkniętych ani do kościołów w pomieszczeniach. Nie było żadnego odosobnienia dla George'a.

Więc to jest jedna rzecz, którą chcieliśmy powiedzieć. Dobrze. Drugą rzeczą, którą chcemy powiedzieć, jest to, że głosił w języku ludu.

Zobaczmy to później z Charlesem Finneyem i później z Dwigthem L. Moodym, ale on głosił w języku ludu. Nie chodzi o to, że nie znał języka Biblii. Znał go dobrze, znał Biblię dobrze.

Był studentem w Oksfordzie, ale starał się głosić w języku ludzi, aby ewangelia była istotna dla ich życia i zrozumiała w ich życiu. Więc używał wspólnego języka, aby głosić ludziom. Więc trzecią rzeczą jest to, że tutaj jest, on prawdopodobnie trochę różni się od Jonathana Edwardsa.

Trzecią rzeczą jest jego apel, który jest skierowany do serca, do doświadczenia ludzi, do ich serc, do ich emocji. I tak, miałeś trochę. Wspomniałeś, że ktoś mnie zapytał, i

miałeś trochę ekscesów w przebudzeniu, ale on głosił do serca ludzi, do emocji ludzi, do doświadczenia ludzi. Więc, zatem, jego kazanie nie było; co ja tu mam? To rodzaj racjonalnego kazania.

Może można powiedzieć, że Jonathan Edwards argumentował jak prawnik. To prawda w przypadku innych osób, ale nie George'a Whitefielda. Więc to jest numer trzy.

No więc, okej. I numer cztery, był inspiracją dla wielu kazań, które po nim nastąpiły, na przykład w drugim wielkim przebudzeniu, ponieważ był element w drugim wielkim przebudzeniu, który nastąpił po George'u Whitefieldzie i głoszeniu kazań na świeżym powietrzu i głoszeniu kazań do serc i tak dalej. Więc był, był, był w pewnym sensie przykładem.

Okej. Teraz, jeśli spojrzysz na te cztery rzeczy, kazanie na świeżym powietrzu, kazanie w języku ludzi, celowanie w ich serca i ich uczucia, i bycie inspiracją. Jeśli spojrzysz na te cztery rzeczy w odniesieniu do kazań Jonathana i George'a Whitefielda, możesz powiedzieć, że te cztery rzeczy były używane politycznie w szerszej kulturze.

Szersza kultura dowiedziała się, że tego rodzaju rzeczy mogą być wykorzystywane politycznie, nie tylko przez tych kaznodziejów religijnych, ale że tego rodzaju rzeczy wpłynęły na życie polityczne w amerykańskiej kulturze w nowy sposób. I zobaczymy to, gdy przejdziemy do niektórych z tych wkładów. Ale to, to, co dzieje się z George'em Whitefieldem i z pierwszym wielkim przebudzeniem, będzie miało ogromny wpływ na szerszą kulturę.

I nikt bardziej niż George Whitefield, jeśli chodzi o sposób robienia rzeczy, wiesz. Więc chcemy po prostu o tym pamiętać. Pozwólcie mi zobaczyć, gdzie jestem.

A potem powiedzieliśmy, że zmarł w Newburyport. Więc świetnie. Okej.

Więc pozwólcie mi zobaczyć pytanie tutaj. Więc pozwólcie mi najpierw je zadać. Potem dam wam waszą piątkową przerwę.

Więc tak, jest. Racja. Nie w tym stylu.

To styl, który przyczyni się do szerszej kultury amerykańskiej, która jest, jest dzisiaj. Absolutnie.

Tak. Tak. I, i tak.

I zobaczymy to, gdy dojdziemy do tych wkładów. Będziemy to naciskać ponownie. Na przykład purytańscy gubernatorzy, John Cotton, ludzie tacy jak oni.

Jasne. Tak. Tak.

Są wybierani kongregacyjnie. Cóż, musisz być członkiem kościoła kongregacyjnego, aby móc głosować. I głosują tylko mężczyźni.

Ale oni nie są na pniu. Oni tego nie robią. To byłoby prawdą w życiu kolonialnym.

Życie polityczne kolonii było takie, jakie było. Podstawowe argumenty przedstawiano w kościele. Ludzie głosowali, ale był to bardzo spokojny proces w porównaniu do tego, co miało miejsce na początku amerykańskiej rewolucji.

I, i teraz spójrz na, spójrz na dziś. Czy to, nie jest zbyt spokojne, czy to dzisiaj? Nie jest; nie jesteśmy zbyt spokojni dzisiaj, ale nie możemy winić George'a za to, oczywiście. Tak.

Jeśli chodzi o konwertytów? Nie wiem, jeśli chodzi o konwertytów, ale na pewno on, będziemy, kiedy dojdziemy do tego wpływu, jaki ci ludzie mieli, jest on najbardziej znaną osobą w amerykańskiej kulturze, poza prezydentem Stanów Zjednoczonych, co jest dość niesamowite. Ludzie znali nazwisko George'a Whitefielda, ale nie znali nazwiska nikogo innego poza prezydentem. Więc, myślę, że miał wpływ na Benjamina Franklina, ale Benjamin Franklin pozostał deistą.

Nie miał żadnego wielkiego doświadczenia w nawracaniu. A może z powodu sposobu, może z powodu atrakcyjności, jaką miał dla zwykłych ludzi, ich języka, ich serc itd. Ale z pewnością miał wpływ na szerszą kulturę.

Tak samo jak całe Pierwsze Wielkie Przebudzenie, ponieważ ludzie zaczęli dołączać do kościołów, chodzić do kościoła i tak dalej. Więc z pewnością, z pewnością ten wpływ był całkiem duży. Tak.

Coś jeszcze, zrób sobie 10-sekundową przerwę w piątek. I trudno w to uwierzyć. Reakcje na Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

A potem przyjrzymy się wynikom Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Nie sądzę, żebyśmy przeszli przez to wszystko dzisiaj, więc może będziemy musieli przejść do poniedziałku. To w porządku.

No więc, okej. Więc reakcje na Pierwsze Wielkie Przebudzenie, czy wszyscy byli w to zaangażowani? Czy wszyscy myśleli, że to była największa rzecz, jaka kiedykolwiek wydarzyła się w amerykańskim życiu publicznym? Cóż, odpowiedź na to pytanie brzmi oczywiście, że nie. Były reakcje na Pierwsze Wielkie Przebudzenie.

I wymienię trzy z nich. Po pierwsze, istniały podziały wśród niektórych wyznań. Niektóre wyznania były dość podzielone w związku z Pierwszym Wielkim Przebudzeniem, ale żadne wyznanie nie było bardziej podzielone niż prezbiterianie.

Teraz, to nie oznacza, że masz dwa wyznania prezbiteriańskie, bo nie masz. W końcu będziesz miał różne wyznania prezbiteriańskie. To nie oznacza, że nie masz ; masz dwa różne wyznania prezbiteriańskie, których nie masz.

Ale w prezbiterianizmie są dwie różne grupy. Jedna grupa nazywa się New Side Party. A druga grupa nazywa się Old Side Party.

Okej, więc to da ci pojęcie o tym, co się tu dzieje. Teraz, New Side Party to partia, która kocha odrodzenie, ewangelizację i żywotną pobożność wśród ludzi. Jeśli to oznacza poluzowanie pewnych ograniczeń, niech tak będzie.

Jeśli to oznacza, że czasami świeccy będą głosić kazania, niech tak będzie. To dzieło Boga, jeśli chodzi o New Side Party. Okej, więc Pierwsze Wielkie Przebudzenie, ci ludzie są za tym.

Okej, oczywiście, Old Side Party. Old Side Party w Kościele Prezbiteriańskim, o wiele bardziej tradycyjne, o wiele bardziej konserwatywne. I byli ludzie w Old Side Party, którzy naprawdę chcieli o wiele ściślej kontrolowanego Kościoła Prezbiteriańskiego.

I to było szczególnie prawdziwe, gdy chodziło o święcenia kapłańskie. Kto powinien tam być i głosić kazanie za kazalnica? Czy pozwolicie, aby jakiś świecki wszedł tam i zaczął głosić kazanie? Nie, nie pozwolicie. Old Side Party powiedziało nie. Byli o wiele bardziej tradycyjni w tego typu sprawach, o wiele bardziej konserwatywni w tego typu sprawach.

Więc, mieli tendencję do postrzegania Pierwszego Wielkiego Przebudzenia jako antychrześcijańskiego. Tak wiele złych rezultatów przyszło z tego Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, a Stara Partia Stronnicza była w wielkiej opozycji. Teraz, jak wspomniałem, to nie są dwa różne wyznania.

Oznacza to, że w jednym kościele prezbiteriańskim możesz mieć ludzi z New Side. Możesz mieć ludzi ze Old Side w tym samym kościele. To jest podział wewnątrz denominacji, ale prezbiterianie byli najbardziej. Drugą prawdziwą reakcją na Pierwsze Wielkie Przebudzenie był człowiek o nazwisku Charles Chauncey.

No cóż, jest to świetne nazwisko do wymówienia, prawda? Charles Chauncey. Cóż, Charles Chauncey, brzmi bardzo wyrafinowanie, prawda? Charles Chauncey. Cóż, był bardzo wyrafinowany.

Był pastorem Boston's First Church Congregational. A Charles Chauncey głosił kazania przeciwko Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu. Uważał, że Pierwsze Wielkie Przebudzenie było całkowitą porażką dla kościoła i całkowitą hańbą dla kościoła.

I tak, w niedzielne poranki w tym bardzo prestiżowym kościele bogatych i wpływowych bostończyków, Charles Chauncey próbuje przekonać ich, że Pierwsze Wielkie Przebudzenie jest najgorszą rzeczą, jaka kiedykolwiek wydarzyła się w chrześcijaństwie. Tak więc, poprzez swoje kazania i nauczanie, próbuje ich przekonać. Nie był też zachwycony wieloma elementami teologii Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, które były podkreślane w Pierwszym Wielkim Przebudzeniu, jak boskość Jezusa i tak dalej.

Więc ostatecznie został unitariańskim. Więc porzucił wszelkie idee teologii trynitarniej i wierzeń trynitarnych i porzucił wszystko to. Ostatecznie został unitariańskim, nie w tym czasie, ale ostatecznie został unitariańskim.

Więc Charles Chauncey był bardzo, bardzo głośny i, co powiem, potężnym przeciwnikiem Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Tutaj możesz sobie wyobrazić Charlesa Chaunceya głoszącego kazanie w Bostonie w tym samym czasie, gdy George Whitefield zbiera 8000 osób w Boston Common, aby usłyszeć głoszone słowo Boże, a ludzie stają się wierzącymi. Więc tutaj w Bostonie doszło do sporego starcia na ten temat.

Więc Charles Chauncey. Numer trzy, jest opozycja na uniwersytetach. Były uniwersytety, które uważały, że Wielkie Przebudzenie, Pierwsze Wielkie Przebudzenie, nie było naprawdę dobrą rzeczą; było bardzo antyintelektualne, bardzo antyracjonalne.

I tak, na uniwersytetach profesorowie, prezydenci i studenci spierali się przeciwko Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu. Okej, dwoma przykładami tego są Harvard i Yale. Bardzo interesujące jest to, że Harvard i Yale spierali się przeciwko Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu.

Harvard został założony przez purytanów, aby kształcić kaznodziejów purytańskich. Yale został założony przez kongregacjonalistów, aby kształcić kaznodziejów kongregacjonalistów. Powiedziałaś sobie, chłopcze, to dziwne, że sprzeciwiają się Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu.

W tym czasie Harvard zaczynał stawać się unitariański. Teraz, nie zrobił pełnego kroku naprzód przez kolejne kilka lat, ale Harvard zaczyna stawać się miejscem, w którym naucza się unitariaństwa. Staje się znany jako miejsce unitariańskie, uniwersytet unitariański.

Cóż, to byłby biedny John Harvard, którego pomnik widzicie, siedzący pomnik Johna Harvarda, widzicie na Harvard Yard. To by go bardzo zmartwiło, gdyby dowiedział się, że jego Harvard University stał się unitariański. Yale stanie się unitariański, ale ciekawa historia o Yale, długa historia w skrócie.

Teraz pamiętajcie, oto jesteśmy, Pierwsze Wielkie Przebudzenie, 1734 i dalej, aż do Wojny o Niepodległość. A Yale mówi przeciwko temu. Yale nie jest z tego zadowolony.

Ale Yale stanie się miejscem, w którym rozpocznie się Drugie Wielkie Przebudzenie w Ameryce w 1800 roku. Więc ciekawe jest, że w tym momencie na kampusie uniwersyteckim ludzie spierają się przeciwko Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu, ale Yale przejdzie prawdziwą przemianę i stanie się centrum Drugiego Wielkiego Przebudzenia w Ameryce. Więc, wiele się tu dzieje, ale pojawia się opór przeciwko Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu.

Nie każdy uważa, że to świetny pomysł, ale. Dobrze. Pozwólcie mi wrócić.

Wiele z tego to tego rodzaju rzeczy, które dzieją się publicznie. I były pewne nadużycia u Jonathana Edwardsa, ale wiele z tego to to, co dzieje się publicznie. A zwykli ludzie stają się chrześcijanami.

Czasami, w pewnych sytuacjach, zwykli ludzie świeccy wstają i mówią z Biblii. Te rzeczy nie mogą się zdarzyć. Więc po prostu nie mogą się zdarzyć.

I możesz sobie wyobrazić Charlesa Chaunceya spacerującego wieczornym spacerem po Boston Common i widzącego takie rzeczy. I cały ten hałas i zamieszanie, i niektórzy ludzie próbujący zagłuszyć Whitfielda, i inni ludzie próbujący go zbagatelizować, i inni ludzie próbujący go słuchać, i ludzie mdlejący. W ogóle nie uważali tego za zabawne.

To był tutaj cyrk. Więc teraz, jeśli weźmiesz, pomyśl przez chwilę, co się tam dzieje. John Wesley ma teraz wielkie odrodzenie w Anglii.

Porozmawiamy o tym później, więc nie musimy się tym teraz martwić. John Wesley został przekonany do głoszenia kazań na świeżym powietrzu, tak jak George Whitfield mógł przekonać go do głoszenia kazań na świeżym powietrzu. Ale John Wesley miał pewne nadużycia w swoim przebudzeniu w Anglii.

I jeden z nich był, kiedy głosił kazanie, wyobraźmy sobie, że to Wesley w Londynie, na przykład. Kiedy głosił kazanie, ludzie zaczęli wyć jak psy. Zaczęli szczekać jak psy podczas nabożeństwa.

Więc szczekają, szczekają, szczekają. A John Wesley wcale nie uważa tego za zabawne. Jest bardzo autokratyczny, jak George.

Więc po prostu przerwał cały pokaz. Nie będziemy tego mieć. Ale czy możesz sobie wyobrazić, że ktoś taki jak Charles Chauncey spacerowałby wieczornym spacerem po Boston Common, George wygłaszałby kazanie, a on usłyszałby, jak ludzie zaczynają szczekać jak psy?

Myślałby, że oszaleli. Więc to właśnie te ekscesy były największym problemem — Opór wobec Pierwszego Wielkiego Przebudzenia.

Były trzy główne sprzeciwy i trzy główne krytyki Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Tak. Czy podniosłeś rękę? Tak.

Miałem zamiar zapytać trochę o unitarianizm. Tak. Porozmawiamy o unitarianizmie.

Więc powiemy dużo o unitarianizmie, ponieważ jest on bardzo ważny w amerykańskim życiu kościelnym. Zasadniczo jest to zaprzeczenie wiary trynitarnej i utworzenie denominacji. Jak to jest dla nich tak atrakcyjne? Jasne.

Tak. Będziemy o tym dużo rozmawiać. Tak.

Okej. Teraz ostatnią rzeczą, którą chcę zrobić, jak widać w sylabusie, jest przyjrzenie się wynikom Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. I podzieliłem to na dwa obszary.

Podzieliłem to na wyniki teologiczne i społeczne, ponieważ wpłynęły na mnie w obu kierunkach. Oczywiście, wpływ jest w obie strony. Okej.

Więc numer jeden to wkład teologiczny. Wspominaliśmy o tym już w Jonathanie Edwardsie. Ale w wyniku Pierwszego Wielkiego Przebudzenia następuje odrodzenie kalwinizmu w amerykańskim życiu kościelnym i publicznym.

Więc pamiętajcie, purytanie przywieźli ze sobą kalwinizm. On zanikł. Te cztery osoby, o których wspomnieliśmy, cztery liderki Pierwszego Wielkiego Przebudzenia, były kalwinistami.

Więc taka była ich orientacja teologiczna. Byli kalwinistami. Na przykład George Whitefield był kalwinistą i dlatego nie zgadzał się ze swoim przyjacielem Johnem Wesleyem w kwestii predestynacji.

Ale czterech kaznodziejów, których omawialiśmy, są kalwinistami. I tak przywracają kalwinizm. Jest całe odrodzenie.

Wahadło wychyla się z powrotem w stronę kalwinizmu w życiu Amerykanów — bez wątplenia. Po drugie, następuje tu odrodzenie pobożności doświadczalnej.

Odrodzenie pobożności doświadczalnej. Okej. Oznacza to, że religia chrześcijańska nie jest tylko kwestią rozsądnej wiedzy doktrynalnej.

Religia chrześcijańska ma coś wspólnego z sercem. Ma coś wspólnego z twoim własnym doświadczeniem. Ma coś wspólnego z twoim własnym życiem wewnętrznym.

Ma to z tym wiele wspólnego. Nazywamy to pobożnością doświadczalną. Kaznodzieje Pierwszego Wielkiego Przebudzenia głoszą nie tylko umysłem ludzi, ale także ich sercom, co oznacza, że głoszą kazania całej osobie.

często w przypadku Pierwszego Wielkiego Przebudzenia. Numer trzy, główny test dla życia religijnego. Główny test dla życia religijnego staje się osobistym nawróceniem.

Wtedy wiemy, czy jesteś chrześcijaninem, czy możesz dać świadectwo, że przyjąłeś Chrystusa jako swojego osobistego Pana i Zbawiciela? To jest główny test życia religijnego. Więc nie, czy znasz wszystkie doktryny kościoła? Czy znasz wszystkie hymny kościoła? Czy znasz wszystkie wersety Biblii? Nie te rzeczy. Wszystkie te rzeczy są dobre, ale nie są głównym testem twojego życia religijnego.

Jest wielu ludzi, którzy znają wiele doktryn, wiele wersetów biblijnych i wiele hymnów, którzy nie są chrześcijanami. I mogą sprawiać wrażenie chrześcijan. Mogą chodzić do kościoła i mogą być w stanie wyrecytować wszystkie te wersety biblijne.

Ale w tym Pierwszym Wielkim Przebudzeniu, głównym testem jest osobiste nawrócenie. To również wraca do purytanów, w pewnym sensie. Więc to staje się ważne.

I numer cztery, pobudziło to zainteresowanie szkolnictwem wyższym. Wspomnieliśmy już o dwóch pierwszych. Wspomnieliśmy o Princeton, które zostało założone przez presbiterian.

Wspomnieliśmy o Brown University, który został założony przez baptystów. Pierwotnie nazywał się Rhode Island College, ale zmienił nazwę na Brown University. Oto kilka miejsc, z których dwa nie zostały wymienione.

Queens College, założony w 1766 roku i obecnie znany jako Rutgers w stanie New Jersey, jest bardzo dobrą szkołą państwową, ale założoną przez Holenderskich Reformatorów w 1766 roku. Następnie Dartmouth został założony jako college kongregacyjny w 1769 roku. Dartmouth wcześniej prowadził działalność misyjną

wśród Indian Ameryki Północnej, ale ostatecznie przyjął tę nazwę i tę datę podali jako czas założenia.

Okej, więc kilka teologicznych wkładów. Nie ma co do tego wątpliwości. Więc umieszczam je w teologii, a nie w społecznej, ponieważ teologia była tym, co było ważne w naukach w tych miejscach.

Dlatego zostały założone: aby nauczać teologii, wychowywać kaznodziejów itd. w różnych tradycjach. Postanowiłem więc umieścić je tutaj w ramach wkładów teologicznych. Okej, pozwólcie, że wspomnę tylko o wkładach społecznych.

Wkład społeczny jest numerem jeden, a to już widzieliśmy: podniesienie rangi zwykłego człowieka. Nie ma co do tego wątpliwości. Zwykły mężczyzna, zwykła kobieta, są teraz podniesione.

I podniesione na dwa ważne sposoby. Nie przejdę przez wszystkie z nich dzisiaj, ale przynajmniej zacznę je dzisiaj i skończymy je w poniedziałek. Podniesione na dwa sposoby, i wszyscy o tym wspominaliśmy.

Jednakże, przeciętny człowiek jest wywyższony, ponieważ jego lub jej doświadczenie religijne jest tak samo ważne jak kogoś bogatego i wpływowego. Ktoś bogaty i wpływowy może być osobą religijną, ale teraz, z powodu osobistego nawrócenia, stawiając wszystkich na tym samym poziomie, teraz przeciętny człowiek, może nawet osoba niepiśmienna, może nawet bardzo, bardzo biedna osoba, ta osoba jest na tym samym poziomie religijnym co ksiądz, pastor, minister. Więc ta osoba jest wywyższona w ten sposób.

I tak właśnie powinno być biblijnie, oczywiście. Ale, okej, drugie miejsce na podniesienie dla zwykłego człowieka to coś, o czym już mówiliśmy. Zwykły człowiek, codzienny człowiek, niektórzy z nich mogą teraz przemawiać w kościele.

Czy możesz to sobie wyobrazić? Nie daj Boże Charlesowi Chaunceyowi. Ale niektórzy z nich mogą faktycznie przemawiać w kościele, ponieważ Bóg ich do tego pobudził, a pastor kościoła daje im możliwość przemawiania lub głoszenia kazań w kościele. Więc teraz zwykły człowiek, przeciętny człowiek, ma okazje, które zwykle ma tylko pastor, pastor lub ksiądz.

Więc osoba, zwykła osoba, jest zdecydowanie podniesiona tym wkładem społecznym, pierwszym wkładem społecznym. Więc, okej, drugi jest podobny. Drugim jest to, że podkreśla się aktywność świecką.

Nie ma co do tego wątpliwości. Aktywność świecka jest podkreślana, co oznacza nowe role przywódcze, co oznacza, że role przywódcze są przyznawane osobom świeckim. Role przywódcze w kościele są przyznawane osobom świeckim.

Nie tylko pastor, kaznodzieja, minister, nie tylko pastor, minister lub ksiądz jest liderem kościoła. Świeccy w kościele mogą prowadzić kościół. I oczywiście kongregacjonalizm już to odkrył.

Więc kongregacjonalizm był już prowadzony przez świeckich. Świeccy już prowadzą kościół. Ale teraz, dzięki Pierwszemu Wielkiemu Przebudzeniu, wielu innych chrześcijan również odkrywa znaczenie świeckich.

Pozwólcie, że wspomnę jeszcze o jednym. Osobista niezależność w życiu religijnym. Tak więc życie religijne jest osobistym wolnym wyborem.

Mówię Bogu tak albo mówię Bogu nie. Mam wolny wybór, wolny, by powiedzieć Bogu tak albo nie. Wskazało to na niezależność w życiu politycznym.

Ponieważ w życiu politycznym w amerykańskich koloniach ludzie zaczynają mówić: czekaj, może powinniśmy dać ludziom wolność mówienia nie lub tak brytyjskiemu rządowi. Może ludzie powinni być wolni, tak jak są religijni, mówić nie lub tak. Może powinni mieć wolność mówienia nie lub tak również w życiu politycznym.

Cóż, to oczywiście nie będzie dobrze przyjęte w Anglii, że ludzie to robią. Pozwólcie mi zrobić jedno. Mam czas tylko na jedno więcej.

Jeszcze jedno. Rozdział kościoła od państwa. Pamiętajcie o kongregacjonalistach i baptystach, Rogerze Williamsie i Williamie Pennie.

Pamiętajcie tylko, że to staje się poważnym problemem, rozdział kościoła od państwa, i znajduje swoje miejsce w życiu politycznym. Tak więc rozdział kościoła od państwa wchodzi również w życie polityczne, ponieważ nie chcemy, aby państwo mówiło kościołowi, co ma robić. Nie chcemy, aby państwo kontrolowało kościół.

Nie możesz tego mieć. Pamiętaj, że mówiliśmy, że rozmowa o kościele państwowym dzisiaj poszła w przeciwnym kierunku. Nie chcemy, aby kościół wpływał na państwo.

To nie jest, w pewnym sensie, powód, dla którego rozpoczął się ten rozdział kościoła od państwa. Rozpoczął się, ponieważ nie chcieliśmy, aby państwo mówiło kościołowi, co ma robić, tak jak w Europie i tych europejskich wojnach i tak dalej. Tak czy inaczej.

Okej. Błogosławię wasze serca. Miłego weekendu.

Skończymy to w poniedziałek, a potem przypomnimy sobie, co robimy w środę z pytaniami, a potem w piątek. Okej. Miłego weekendu.

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 6, Jonathan Edwards i pierwsze wielkie przebudzenie.